

Πρώτη Μέρα στο Σχολείο

Η ζωή μας ολόκληρη είναι ένα ταξίδι. Κάθε μέρα είναι και ένας σταθμός, μια καινούργια αρχή. Μα υπάρχουν κάποιες μέρες που ο σταθμός αυτοί είναι πολύ σημαντικοί και σηματοδοτούν μια μεγάλη αλλαγή στην καθημερινότητά μας, λες και αλλάζουμε τρένο. Κάτι αφήνουμε πίσω μας, κάτι νέο μπαίνει στη ζωή μας. Ίσως, μετά τη γέννησή μας, ο μεγαλύτερος σταθμός στη ζωή μας να είναι η πρώτη μέρα στο σχολείο. Βγαίνουμε από τον πολύ στενό οικογενειακό κύκλο σε έναν ευρύτερο περιβάλλον με νέα πρόσωπα όπου διαδραστικά καλούμαστε να επικοινωνήσουμε και να αναπτύξουμε την προσωπικότητά μας. Σε μια πολύ τρυφερή και ευαίσθητη ηλικία αναλαμβάνουμε ευθύνες και καλούμαστε να διαχειριστούμε συναισθήματα, συμπεριφορές και καταστάσεις που μας αγχώνουν.

Συνήθως στην ενήλικη ζωή μας αναπολούμε τα χρόνια του σχολείου σαν τα πιο ευχάριστα και ανέμελα, αλλά ο καθένας μας στην παιδική ηλικία βιώνει τη σχολική περίοδο με πολύ διαφορετικό τρόπο ανάλογα με τον χαρακτήρα του. Κάποιοι δείχνουν άνετοι, αλλά συνήθως υπάρχει ανυπομονησία, άγχος, σφίξιμο στη καρδιά ή κόμπος στο λαιμό, τουλάχιστον τον πρώτο καιρό.

Πολύ σημαντικό ρόλο παίζει η Δασκάλα ή ο Δάσκαλος ιδίως αν έχουν τη διάκριση και την ευαισθησία να αντιληφθούν και να συμπεριφερθούν ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του κάθε παιδιού μειώνοντας το άγχος και ενισχύοντας την αυτοπεποίθησή του.

Τα παιδιά που σήμερα ξεκινούν το σχολείο είναι οι αυριανοί πολίτες και ηγέτες αυτού του κόσμου. Αν η εκπαίδευση σε αυτό τον μικρόκοσμο είναι ικανή να θεμελιώσει γερές βάσεις η κοινωνία μας έχει ελπίδα να προοδεύσει και να ευημερήσει.

Ας ευχηθούμε στους μικρούς μαθητές να καταφέρουν να συλλέξουν τις αξίες που θα τους οδηγήσουν αύριο στην επίτευξη του σκοπού τους.

Καλή σχολική χρονιά

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Εκδρομή του Συλλόγου μας Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου 2022

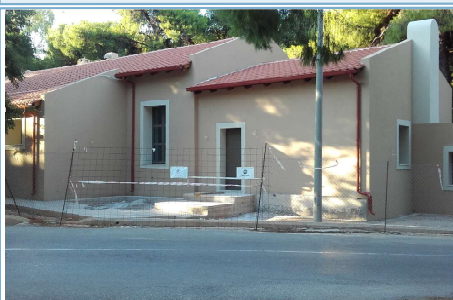
Η προγραμματισμένη εκδρομή στον Ωρωπό με επίσκεψη στην Ιερά Μονή Εισοδίων Θεοτόκου Μαρκόπουλου Ωρωπού, ξενάγηση στο Αμφιθέατρο, καφέ - περίπατο - μπάνιο στην παραλία των Αγίων Αποστόλων και γεύμα στην ευρύτερη περιοχή ακυρώθηκε λόγω μη επαρκούς προσέλευσης ατόμων. Ευελπιστούμε σε κάποια άλλη στιγμή κάτω από καλύτερες συνθήκες.

Εορτασμός της Αγίας Σοφίας

Με ιδιαίτερη κατανύξη, όπως κάθε χρόνο, γιορτάστηκε και φέτος στο εκκλησάκι του Νοσοκομείου μας που είναι αφιερωμένο στην Αγία Σοφία και τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση στη μνήμη της Ιδρύτριας του Νοσοκομείου «Η Σωτηρία» Σοφίας Σλήμαν. Ακολούθησε κατάθεση στεφάνου στην προτομή της Σοφίας Σλήμαν από τον Διοικητή του Νοσοκομείου μας κύριο Σωκράτη Μητσιάδη.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ

Οι διαδικασίες για τη λειτουργία του ξενώνα φίλων συγγενών του Νοσοκομείου μας είχε ατονήσει λόγω των συγκυ-

ρίων που προκάλεσε η πανδημία με τη λοίμωξη COVID 19. Εν τω μεταξύ έχουν αλλάξει κατά πολύ οι συνθήκες και οι ανάγκες του Νοσοκομείου μας. Το τελευταίο διάστημα αναζωπυρώθηκαν τόσο οι συζητήσεις με την Περιφέρεια Αθηνών για την επίπλωση και εξοπλισμό του Ξενώνα, όσο και με τη Διοίκηση του Νοσοκομείου για τον τρόπο λειτουργίας του. Ελπίζουμε σε σύντομο χρονικό διάστημα να μπορέσει να λειτουργήσει ο Ξενώνας εξυπηρετώντας τις ανάγκες του Νοσοκομείου μας.

Γιατί Πόλεις της Ουκρανίας έχουν Ελληνικά Ονόματα;

Απορεί κανείς βλέποντας στην τηλεόραση πόλεις με ελληνικά ονόματα στην Ουκρανία: Μαριούπολη, Σεβαστούπολη, Μελιτόπολη, Οδησσός...

Εδώ και χιλιάδες χρόνια οι Έλληνες ταξίδευαν στα σημερινά ουκρανικά και ρωσικά εδάφη για να ιδρύσουν αποικίες και να μεταδώσουν την ορθοδοξία, τον βυζαντινό πολιτισμό, να ασκήσουν το εμπόριο αλλά και να αναζητήσουν την πολυπόθητη ελευθερία. Εξάλλου, ανέκαθεν αυτά τα εδάφη ήταν φιλόξενα για τους Έλληνες τους οποίους ο ουκρανικός και ρωσικός λαός θεωρεί αδελφία του.

Από την μυθολογική Κολχίδα, τους άθλους του Ηρακλή στον Εύξεινο Πόντο, τα ταξίδια του Οδυσσέα στη χώρα των Λαιστρυγόνων (σημερινή Μπαλακλάβα της Κριμαίας) μέχρι το νησί Λεύκη κοντά στην Οδησσό όπου ζει αιώνια η ψυχή του Αχιλλέα που τη μετέφερε η μητέρα του Θέτιδα, σύμφωνα με τον μύθο. Οι αρχαίοι μύθοι είναι τόσο παλιοί που αποδεικνύουν ότι η Ουκρανία αποτέλεσε Ελληνών πατρίδα.

Κατά τη διάρκεια του 7ου και 8ου αιώνα π.χ. Ίωνες εγκαταστάθηκαν στην χερσόνησο της Κριμαίας. Στο Κίεβο χιλιάδες Σλάβοι ασπάστηκαν την Ορθοδοξία αλλά και τα ελληνικά γράμματα μέσω του κυριλλικού αλφαβήτου και τον ελληνικό πολιτισμό.

Μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης εγκαταστάθηκαν στην Οδησσό, στην Κριμαία, στο Κίεβο, στο Λβόφ χιλιάδες Έλληνες. Αυτοί υπήρξαν και η μαγιά στην οποία βασίστηκε η Ελληνική Επανάσταση, αλλά και η οικονομική στήριξη του νέου κράτους. Από δωρεές των Ελλήνων Ευπατρίδων της Ουκρανίας χτίστηκαν τα όμορφα κτήρια στην οδό Πανεπιστημίου, το Αρχαιολογικό Μουσείο κλπ. Στην πόλη Νίζνα υπήρξε κατά τον 19ο αι. η πλουσιότερη παγκοσμίως ελληνική κοινότητα με προνόμια και αυτοτελή φορολόγηση. Εκεί έζησαν οι αδελφοί Ζωσιμάδες και στο Κίεβο έζησε η οικογένεια του Υψηλάντη όπου και οργάνωσε την εξέγερση στη Μολδοβλαχία. Στην Πολτάβα έζησαν οι Βούλγαρης και Θεοτόκης, στο Χάρκοβο ο Ι. Καρατζής από την Κρήτη, όπου και το πανεπιστήμιο εκεί φέρει το όνομά του. Πιο κάτω στο Ντονέσκ άνθισε πολύ ισχυρή ελληνική κοινότητα και περί τα 600 παιδιά μαθαίνουν ελληνικά. Πιο κάτω ακόμα ιδρύθηκε η Μαριούπολη (όνομα της Παναγίας) από 30.000 Έλληνες, οι οποίοι κάτω από την πίεση των Τατάρων της Κριμαίας αναζήτησαν καινούργια πατρίδα. Τότε η Αικατερίνη Β΄ τους παραχώρησε την περιοχή της σημερινής Μαριούπολης. Ακόμα πιο κάτω στην Οδησσό, το ελληνι-

κό στοιχείο υπήρξε για 2 αιώνες ακμαίο και κυρίαρχο. Εκεί κατέφυγαν κατά χιλιάδες να γλιτώσουν τις σφαγές μετά την κήρυξη της Επανάστασης το 1821. Εκεί λειτούργησε ελληνικό σχολείο από το 1814. Στην Οδησσό ιδρύθηκε και οργανώθηκε η Φιλική Εταιρεία όπου και σήμερα υπάρχουν τα κέρνα ομοιώματα των Φιλικών. Επίσης, πολλοί Κοζάκοι από τη Ζαπαρόζια εθελοντές ήρθαν στην Ελλάδα και πολέμησαν κατά την Επανάσταση.

Κατεβαίνοντας στην Κριμαία, την αρχαία Ταυρίδα όλα θυμίζουν Ελλάδα. Τα μουσεία είναι γεμάτα με ελληνικά εκθέματα, τα τοπωνύμια, το χωριό Γιάλτα που ίδρυσε ο Λ.Κατωάνης και έγινε η Σύσκεψη της Γιάλτας το 1945. Στη Χερσόνησο (κοντά στη Σεβαστούπολη), μπορεί να δει κανείς αρχαίους ναούς, θέατρα και άπειρα ελληνικά μνημεία. Πιο πέρα στην Μπαλακλάβα, που την ονόμαζαν και Ρωσική Σπάρτη, ιδρύθηκε η «Σπαρτιατική Λεγεώνα» υπό τον λοχαγό Μαυρομιχάλη.

Δισκοπότηρα, Ευαγγέλια, βιβλία, αποστέλλονταν από την Ουκρανία και τη Ρωσία στην Ελλάδα για βοήθεια. Στις εκκλησίες της Ουκρανίας υπήρχαν μάλιστα και ειδικοί αμφορείς για την εξαγορά Ελλήνων αιχμαλώτων από τους Τούρκους.

Γνωρίζοντας κανείς την ιστορία των Ελλήνων στα χωριά της Κριμαίας, της Μαριούπολης και άλλων 24 ελληνικών χωριών από την εποχή των παρευξείνιων αποικιών έως και σήμερα, αντιλαμβάνεται ότι οι ρίζες από το ελληνικό πνεύμα παραμένουν ισχυρές και έχουν ριζώσει εκεί για χιλιετίες. Η ελληνική εθνική μειονότητα που κατοικεί μόνιμα στην Ουκρανία είναι αναγνωρισμένη επίσημα από το ουκρανικό κράτος ενώ υπάρχουν 95 ελληνικές κοινότητες οι οποίες έχουν ενωθεί στην Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Ουκρανίας. Περί τις 150.000 Έλληνων που ζουν στην Ουκρανία κυρίως στην περιοχή της Αζοφικής διατηρούν ενεργό και ακμαίο το ελληνικό στοιχείο έως και σήμερα, είναι έμποροι, γιατροί, ακαδημαϊκοί, δάσκαλοι κ.ά.

Δυστυχώς, ακόμη μια φορά στο πέρασμα των αιώνων, οι Έλληνες της Ουκρανίας δοκιμάζονται σκληρά κατά την πρόσφατη γεωπολιτική κρίση και από τον πόλεμο που έχει ξεσπάσει στα ουκρανικά εδάφη. Ελπίζουμε και ευχόμαστε να επανέλθει σύντομα η ειρήνη και η ελευθερία στους τόπους αυτούς και σε όλους τους ανθρώπους που ζουν εκεί.

Μάγδα Γαλλελή

Πηγή: <https://neoskosmos.com/el/2022/03/09/news/diaspora/giati-polles-poleis-tis-oukranias-echoun-ellinika-onomata/>

Αντίο στον Ανθρωπιστή Καθ. Ιατρικής Γιάννη Νανά

... Στο 5ο έτος της Ιατρικής θυμάμαι έναν καθηγητή που ξέφυγε από τα τετριμμένα. Μιλούσε για τον θάνατο και μας έλεγε ότι είναι «μυστήριο». Μερικά χρόνια αργότερα, όντας ειδικευόμενος στη Θεραπευτική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών, πήγκα ένα πρωί στη ΜΕΘ και τον ξαναείδα: ολόκληρο τακτικό καθηγητή πια, κατάρτυμένο, να κάνει αυτός ο ίδιος θωρακικές συμπίεσεις σε έναν νεαρό με ανακοπή.

Μια άλλη φορά, τον είδα να κουβαλά με το καρτσάκι έναν ασθενή στο αιμοδυναμικό, επειδή είχε καθυστερήσει ο φορέας. Κάποτε, νοσηλεύαμε ένα νέο παιδί από το Πακιστάν με οξεία λευκαίμια, σκελετωμένο, ανήμπορο ακόμη και να φάει: τον είχε μαζέψει το ΕΚΑΒ από τον δρόμο. Την πρώτη νύχτα, είδαμε με έκπληξη το παιδί να το φροντίζει αποκλειστική αδελφή, το ίδιο και τις επόμενες. Κανείς μας δεν γνώριζε ποιος την πλήρωνε, αλλά όλοι ξέραμε...

Ο καθηγητής αυτός έμενε με τη σύζυγό του σε ένα δωμάτιο ακριβώς απέναντι από το νοσοκομείο. Ο λόγος ήταν πως δεν είχε ωράριο: οπότεδήποτε προέκυπτε πρόβλημα, θα πεταγόταν στην Κλινική για να το λύσει. Τηλεφωνούσε στη ΜΕΘ στις 3 τη νύχτα, για να μας ρωτήσει πόσο είναι το κάλιο του αρρώστου.

Δεν είχε ιδιωτικό ιατρείο στο Κολωνάκι, αλλά στην Πλατεία Βάθης. «ιδιωτικό ιατρείο» που λέει ο λόγος, διότι από τους περισσότερους δεν έπαιρνε χρήματα. Δεν νομίζω να έκανε ποτέ διακοπές. Ταξίδευε μόνο στην υποσαχάρια Αφρική, για να οργανώσει νοσοκομείο, όπερ και έπραξε στην Καμπάλα της Ουγκάντας και στην Μπουκόμπα της Τανζανίας: εν μέσω ποικίλων κινδύνων και δυσκολιών, με προσωπικό κόπο και έξοδα.

Δεν είχε απολαύσεις: η μόνη χαρά του ήταν η τέχνη του. Ήταν σπουδαίος κλινικός και επεμβατικός καρδιολόγος και πρωτοπόρος ερευνητής. Όταν λέμε «ερευνητής», εννοούμε στη βασική έρευνα, έχοντας αναλώσει μεγάλο μέρος της ζωής του σε πολύωρα και επίπονα πειράματα. Ήταν εμπνευσμένος και ευρηματικός δάσκαλος και συνεργάτης. Αυστηρός, αλλά και χιουμορίστας κι ευαίσθητος. Ήταν πιστός χριστιανός, με μια πίστη έμπρακτη, «έργω πιστεύουσα», κατά την έκφραση του Δαμασκηνού.

Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο ΓΙΑΝΝΗΣ ο ΝΑΝΑΣ, που πέθανε απροσδόκητα χθες. Πέρα από τον πόνο του αποχωρισμού, δεν ξέρω αν αισθάνομαι πράγματι λύπη για τον θάνατο τέτοιων ανθρώπων. Διότι γι' αυτούς ισχύουν απολύτως τα λόγια του Παύλου: «Εμοί γάρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος» (Φιλ 1:21) και «ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ 14:8).

Το βέβαιο είναι ότι μαζί με τον Νανά, πεθαίνει κι ένας συγκεκριμένος τύπος γιατρού: ο ιατρός universalis, ο ανθρωπιστής, ο αρρωστοκεντρικός, ο σπάνιος συνδυασμός κλινικού και ερευνητή, ο εγκόσμιος ασκητής, ο ολοκληρωτικά αφιερωμένος στην επιστήμη και τη διακονία, ο άνθρωπος στον οποίο ζωή και εργασία δεν μπορούν να διαφορισθούν. Και δυστυχώς, πεθαίνει δια παντός.

<https://istigmes.com/to-antio-ston-anthropistikiathigiti-iatrikis-gianni-nana/>

Ο κ.Νανάς υπήρξε υποσηρικτής του Συλλόγου μας

Τα Δωδεκάνησα στον Πόλεμο του 1940

Στους Ίταλους τα Δωδεκάνησα παραδόθηκαν από τους Τούρκους τὸ 1912· ἔκμεταλλεῦόμενοι τὴν ἀρνητικὴ γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἐξέλιξη τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, προσήρτησαν τὰ Δωδεκάνησα στὴν Ἰταλικὴ ἐπικράτεια τὸ 1923.

Ἔτσι, μὲ τὴν κήρυξη τοῦ Ἑλληνο-Ἰταλικοῦ πολέμου, τὴν 28ῆ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, τὰ Δωδεκάνησα ἦταν Ἰταλικὸ ἔδαφος. Ἡ ἐπίθεσις τῆς Ἰταλίας στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου, θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντες στὴν Ἀθήνα Δωδεκανησίους, ὡς κατάλληλος εὐκαιρία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν νησιῶν μας.

Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν ἐκρηξη πατριωτισμοῦ τῶν Δωδεκανησίων κατοίκων τῆς, καὶ οἱ ἑλληνικὲς σημαῖες ποὺ κυματίζουν, ἐνισχύονται μὲ δωδεκανησιακὰ λάβαρα ποὺ περιφέρονται ἐπὶ ἡμέρες στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, δηλώνοντας τὸν πόθο τῶν Δωδεκανησίων νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπικεφαλῆς, ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία Ἀθηνῶν, ποὺ δυναμικὰ ζητᾷ νὰ καταταγῆ στὸν Στρατό.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματος, ἀρχικῶς

ἀπορρίπτεται.

Κατόπιν, ὀρίσθηκε ἡ Κεντρικὴ Δωδεκανησιακὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὸν Ἰωάννη Καζούλη καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπιμονή, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς κάνει δεκτὴ τὴν κατάταξη τῶν Ἰταλικῆς ὑπηκόοιτος Δωδεκανησίων, καὶ τὴν συγκρότηση «Συντάγματος Δωδεκανησίων», ὡς τακτικῆς Μονάδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ παρὰ τὰ προβλήματα ἐξοπλισμοῦ καὶ διοικητικῆς μερίμνης ποὺ ὑπῆρχαν.

Τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐθελοντῶν Δωδεκανησίων, καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἐφεδρος Λοχαγὸς καὶ μετέπειτα Ταγματάρχης, Μάρκος Κλαδάκης, ἀπὸ τὴν Σύμη.

Ἡ σύνθεσις τοῦ Συντάγματος Δωδεκανησίων ἀνά νησί προελεύσεως τῶν ἐθελοντῶν καταγράφεται ἀπὸ τὸν Μάρκο Κλαδάκη ὡς ἐξῆς:

Αστυπάλαια 12,	Λέρος 98,
Κάλυμνος 433,	Νίσυρος 67,
Κάρπαθος 309,	Πάτμος 20,
Κάσος 25,	Ρόδος 126,
Καστελλόριζο 48,	Σύμη 262,
Κως 109,	Τήλος 8,
Λειψοί 3,	Χάλκη 9,

κάτοικοι ἐξωτερικοῦ 57.

Ἡ συγκρότηση «Συντάγματος Δωδεκανη-

σίων» δημιούργησε στὴν παροικία καὶ στοὺς καταπαγνέντες ἐθελοντὲς τὴν πεποίθησις ὅτι ἀποστολὴ τους θα ἦταν ἡ ἀπελευθέρωση τῶν Δωδεκανήσων. Ὅμως οἱ ἀρμόδιοι ἀξιωματικοὶ ἐξαρχῆς κατέστησαν σαφὲς ὅτι ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν Δωδεκανήσων μποροῦσαν νὰ γίνον ἄλλοτε μόνον σὲ συνεργασία μὲ τὸ Βρετανικὸ ναυτικὸ καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας σχεδιασμός γιὰ κατάληψη τῶν Δωδεκανήσων. Ἀντίθετα πίστευαν ὅτι ἡ ἀπελευθέρωση τῶν Δωδεκανήσων θα κατοχυρωνόταν στο Ἀλβανικὸ μέτωπο.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1941, ὁλόκληρο τὸ Σύνταγμα Δωδεκανησίων ἐπέλεγε ὡς τιμητικὴ συνοδεία στὴν κηδεία τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1941, ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ μέτωπο τὸ Σύνταγμα Δωδεκανησίων, μὲ 1.586 ἐθελοντὲς Δωδεκανησίους, ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν Ἰταλο-Γερμανικὴ ἐισβολή, καὶ νὰ θυσιαστοῦν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ!!!

<https://kallitexnizo.blogspot.com/2020/10/1940.html>

Νοσοκομειακό Πρωτάθλημα Αττικής 2022

Ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ομάδα τοῦ Νοσοκομείου μας κατέκτησε μετὰ τὸ πρωτάθλημα (αἰτήτηοι ἀπὸ τὸ 2019) καὶ τὸ κύπελλο νικῶντας στὸν τελικὸ τὴν ομάδα τοῦ ἰατρικοῦ κέντρου μὲ 4-3. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ομάδος θέλει νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν προπονητὴ κύριο Καλογιάννη Θωμά γιὰ τὴ θαυμάσια πορεία τῆς ομάδας καὶ ὅλους τοὺς συμπαίχτες ποὺ ἔδωσαν καὶ φέτος τὸν καλύτερό τους εαυτό. Τέλος στὸν Σύλλογο Ἐργαζομένων καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Πνευμονολογικὴ Ἐταιρεία ποὺ γιὰ ἄλλη μιὰ χρονιά μας στήριξαν ἠθικὰ καὶ οικονομικὰ γιὰ αὐτὴν τὴ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ομάδος τοῦ Νοσοκομείου μας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ομάδας
Σπύρος Πουρῆκης

Σημαντική Ανακοίνωση

Αθήνα 25.07.2022

Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι υπέπεσε στην αντίληψή μας, η από αγνώστους κακόβουλη χρήση του λογοτύπου του Συλλόγου μας, με σκοπό την παράνομη επαιτεία.

ΕΡΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 24357

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

€5

№ 0514

ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Συγκεκριμένα, αφορά διάθεση παράνομων κουπονιών (όπως το εικονιζόμενο) με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων για οικογένεια κάποιου ανθρώπου στην Κύπρο.

Ο Σύλλογός μας ουδεμία σχέση έχει με την ανωτέρω κακόβουλη ενέργεια, ουδέποτε έχει διενεργήσει τέτοιους εράνους συγκέντρωσης χρημάτων για μεμονωμένα άτομα ή ομάδες.

Δια του παρόντος, σας συνιστούμε να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί αναφορικά με την κάθε είδους συναλλαγή σας με ανθρώπους οι οποίοι εκμεταλλεύονται τους συνανθρώπους τους και δε διατάζουν στον βωμό της παράνομης κερδοφορίας να εξαπατήσουν τους πολίτες και να εκθέσουν τόσο το δικό μας έργο, όσο και οποιοδήποτε φορέα μάχεται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ευπαθών κοινωνικά ομάδων.

Παρακαλούμε, σε περίπτωση που αντιληφθείτε την κακόβουλη χρήση του λογοτύπου ή άλλων διακριτικών του Συλλόγου μας, να μας ενημερώσετε αμέσως στα στοιχεία επικοινωνίας μας που αναγράφονται παραπάνω.

Ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη που μας δείχνετε όλα τα χρόνια λειτουργίας του Συλλόγου μας!

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων Περιθαλοπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας Ο Πρόεδρος

Μάγδα Γιαλλελή Πέτρος Γαρζώνης

Ποίηση

Ξημέρωσε

Ξημέρωσε, όπως και χθες,
Όπως κάθε μέρα.
Ένα μισοσβησμένο χαμόγελο,
Ένα όμορφο πρόσωπο που ακόμα δεν ζύπνησε,
Δυο μικρά άγουρα, μισοκοιμισμένα βήματα
στο διάδρομο.
Ο ήλιος που ανατέλλει, το ήμερο θρόισμα
των φύλλων,
Το πλατάγισμα των κυμάτων
Ευωδίες αλλοτινές και αναμνήσεις
Όνειρο που πήρε το ξημέρωμα...

Αυτογνωσία

Το γέλιο σου που δανείστηκα,
Τα δάκρυά μου που έκλαψε
Η μοναξιά που μοιραστήκαμε
Η αγάπη σου που μου έλειψε
Η λήθη που μου δίδαξες
Το σκυφό, θλιμμένο βλέμμα που μου κληρονόμησες
Η μήτρα που με γέννησε

Ακρογιαλιά

Στο πλατάγισμα των κυμάτων
Στην ήρεμη αρμύρα των γαλαζοπράσινων
Αποχρώσεων της θάλασσας
Φωνές παιδικές που πετάνε βότσαλα
Και γελούν, χείλη ροζιασμένα που ιστορούν
Γαλάζιες οπτασίες, δράκους πελαγίστους
Και λυγρές γοργόνες, δίπλα στο έρημο,
Γυμνό κουφάρι της σκελετωμένης βάρκας
Σύντροφοι του ήμερου κυματισμού
Απόγονοι της παραγμένης θάλασσας
Στάθης Κουτσοστάθης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η εφημερίδα μας θα έχει επιτελέσει τον σκοπό της όταν γράφεται εξ ολοκλήρου από εσάς!

Περιμένουμε κείμενα, ποιήματα, ειδήσεις, τοποθετήσεις, ιδέες, σκέψεις και κάθε τι που θα διαμορφώσουν ένα καλύτερο αύριο, πιο ανθρώπινο, πιο ενωτικό, πιο ζεστό!!

Δόξα τω Θεώ Πάντων Ένεκεν

Ήταν μια γριούλα που για όλα έλεγε "δόξα τῷ Θεῷ"! Συμφορές, χαρές, λύπες... Για όλα!

"Ένας άθεος πλούσιος απέναντί της σκανδαλιζόταν, οπότε μία μέρα λέει στον υπηρέτη του:

-Πήγαινε αγόρασε πολλά καλούδια για τη γριά, και να τῆς τὰ πᾶς. Μόλις σὲ ρωτήσῃ ποιὸς τῆς τὰ στέλνει, νὰ τῆς πῆς πὼς τῆς τὰ στέλνει ὁ διάβολος.

Πῆγε λοιπόν, καὶ ἔκανε ὁ υπηρέτης ὅ,τι τοῦ εἶπε τὸ ἀφεντικό του. Ἡ γιανιά εὐχαριστοῦσε χαρούμενη τὸ Θεό, ὡς συνήθως.

Ὁ υπηρέτης τῆ ρωτᾷει:

-Δὲ μὲ ρωτᾷς ποιὸς σοῦ τὰ φέρνει ὅλα τοῦτα;

Καὶ ἡ ἀμίμητη γιανιά:

-Γιατὶ νὰ ρωτήσω παλληκάρι μου; Ὅταν θέλει ὁ Θεός, τὸν υπηρετῆ ἀκόμη καὶ ὁ διάβολος !!!

... Φανταστεῖτε τι ἔπαθε τὸ ἀφεντικό μὲν ἄκουσε τῆν ἀπάντησῃ!

<http://www.fonipeiraioton.gr//δόξα-τω-θεῷ/>

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλοπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τις:

Ειρήνη Καραλέκα, Αργυρώ Παχή και Ευαγγελία Ράππη.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντιστεφάνου τους: Αγνή Γκομούζα, Ιωάννα Πατανικολάου και Χαρούλα Παύλου και οικογένεια στην μνήμη της Παναγούλας Κόλλια και

Mathias Brendel, Stefanie Maria Fadgyas, Πέτρο Γαρζώνη, Αριστεΐδη Τορναζάκη και Δημήτριο Χαλκίδη στη μνήμη του **Γεωργίου Βασιλειάδη**.

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλοπομένων "Σοφία Σλήμμα"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό εισπραξης.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Έπι κοινωνία έν τύπῳ

Τριμηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα
ISSN 2944-9804

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλοπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλλελή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρούλακη, Τάσος Κουλουριδής, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Τζόγια Κατπάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Χριστίνα Κερπινιώτη, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Καταφύγιο Αγάπης και Συμπαράστασης - Ανασκόπηση 2021

Μοίρασμα γεύματος πεζόδρομος Ερμού (προς Γκάζι)

Η δράση μας δίπλα στον ΗΣΑΠ του Θησείου συνεχίζεται για δεύτερο χρόνο, στον πεζόδρομο και μας δίνει την ευχέρεια να διαχειριστούμε τον μεγάλο αριθμό συνανθρώπων που έρχονται για να παραλάβουν το γεύμα που μοιράζουμε.

Το γεύμα

Επιπλέον δωρεές (συμπλήρωμα)

Οι άνθρωποι πέραν του βασικού συσκευασμένου μαγειρευτού γεύματος παίρνουν και συμπληρωματικά τρόφιμα που μας δωρίζονται από εταιρίες και από φιλάνθρωπους.

Μπάνια και πλυντήρια

Από την αρχή της πανδημίας και της εφαρμογής των μέτρων, προσαρμοστήκαμε στα νέα δεδομένα και διατηρήσαμε ανοιχτά τα μπάνια και πλυντήρια, γιατί η υγιεινή αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στη διατήρηση τόσο της σωματικής, όσο και ψυχικής υγείας των συνανθρώπων που φροντίζουμε.

Λειτουργούμε κάθε Τρίτη και Πέμπτη 09.00-12.30, για περιορισμένα άτομα κατά προτεραιότητα και κατόπιν θερμομέτρησης.

Πυρκαγιά Βαρυμπόμπη

Στις 4/8/2021, μεταβήκαμε στο κλιμάκιο της πυροσβεστικής στην ΕΞΟΔΟ Βαρυμπόμπη, στο ύψος της Αθηνάς - Λαμίας και προσφέραμε 200 συσκευασμένες μερίδες φαγητού στον ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΡΥΘΡΟ ΣΤΑΥΡΟ ώστε να μοιραστεί στους πυρόπληκτους και τους πυροσβέστες.

Αιμοδοσία 2021

Το 2021 πραγματοποιήσαμε Αιμοδοσία ανταποκρινόμενοι επανειλημμένα στις αιτήσεις σε ανθρώπους

που είχαν ανάγκη, ιδιαίτερα στην Αττική, αλλά και της επαρχίας. Λόγω της αυξημένης ζήτησης, λόγω της πανδημίας, παρακαλούνται όσοι μπορούν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα και να συνεισφέρουν στην Αιμοδοσία για να καταστεί δυνατή η συνέχιση της κάλυψης των αναγκών σε αίμα όπου αιφνιδιαστικά προκύπτουν. Είναι μια προφορά αγάπης στον γείτονα μας και στον συνάνθρωπο. Όλοι μας, κάποια στιγμή, ενδεχομένως να βρεθούμε σ' αυτή την ανάγκη.

Διανομή ρούχων και υποδημάτων

Καθώς δεν λειτουργούμε πλέον στον χώρο δράσης μας βοηθούμε τους συνανθρώπους μας, με ραντεβού ή τα μοιράζουμε στον πεζόδρομο μαζί με το φαγητό όταν έχουμε την δυνατότητα. Τα περισσότερα είδη ένδυσης, προσφέρονται από τον Σύλλογο «Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείο Σωτηρία», όπου είμαστε ιδρυτικά μέλη. Προσφορές λαμβάνουμε επίσης από ιδιώτες, φίλους ή επιχειρήσεις. Δεχόμαστε δωρεές σε είδος, ό,τι έχει ανάγκη ένα νοικοκυριό κατόπι επικοινωνίας μαζί μας.

Χριστουγεννιάτικο γεύμα

Για τις εορτές μοιράσαμε σακούλες με είδη πρώτης ανάγκης και γλυκά.

Ιατρός παθολόγος

Η Βίκα είναι η χρόνια εθελόντρια γενική ιατρός

μας, που μαζί με τον ακούραστο σύζυγό της Αδάμ, έρχεται κάθε Πέμπτη στο παθολογικό μας ιατρείο που λειτουργεί με μέτρα προστασίας. Όσοι θέλουν να δούν

την ιατρό, τους δίνουμε την ίδια ημέρα ραντεβού σε μορφή εισιτηρίου από τον χώρο που μοιράζουμε το φαγητό. Η ιατρός συνταγογραφεί, κλείνει ραντεβού, εξετάζει και συμβουλεύει όσους βλέπει.

Υποστηρικτές

Όλα αυτά δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν χωρίς τους ιδιώτες, τις ομάδες, τις εταιρίες και φορείς, που μας βοηθούν στα προγράμματά μας. Τέλος, ευχαριστούμε τους εθελοντές μας, που προσφέρουν με αυτοθυσία την πρακτική βοήθειά τους.

Υποστήριξη και εσύ το ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ

Οι ανάγκες που καλούμαστε να υπηρετήσουμε είναι πολλές και δύσκολες για να καλυφθούν όλες. Ενώνοντας τις μικρές προσπάθειες και δυνάμεις μας, μαζί με την αγάπη και τη γενναιοδωρή προσφορά σας, σίγουρα μπορούμε να καλυφθούμε τη ζωή των ανθρώπων και να ελαφρύνουμε το φορτίο τους.

Σε αυτόν τον αγώνα θα θέλαμε να συνεχίσετε να μας στηρίζετε, όπως το κάνατε πρόθυμα μέχρι τώρα, για τη στήριξη, τη σίτιση, τα λουτρά και πλυντήρια των άστεγων συνανθρώπων μας, που βρίσκονται σε ανάγκη.

Αυτά δεν θα πάψουμε να το επικαλούμαστε και να το αναφέρουμε σε κάθε επικοινωνία μας μαζί σας.

Το έργο μας λαμβάνει χώρο, αυτήν την περίοδο της πανδημίας, στον πεζόδρομο της Ερμού με κατεύθυνση προς το Γκάζι, κάθε Τρίτη και Πέμπτη, στις 14.30. Στον τόπο όπου μοιράζουμε το γεύμα, όσοι προσέρχονται, μπαίνουν σε σειρά, κρατάνε αποστάσεις, φοράνε μάσκες και παραλαμβάνουν με το εισιτήριο-κουπόνι για το γεύμα τους. Όλοι όσοι βοηθούν στο έργο είμαστε εθελοντές.

Επικοινωνήστε μαζί μας για να ενημερωθείτε με ποιο τρόπο μπορείτε να συμβάλετε υποστηρικτικά στις τωρινές δραστηριότητές μας.

Εκτός από τη προσφορά προσωπικής εθελοντικής εργασίας, επιπλέον μπορείτε να καταθέσετε χρήματα στον λογαριασμό: Alpha Bank Λογαριασμός : 690 00 2002 000510, IBAN: GR36 0140 6900 6900 0200 2000 510 BIC: CRBAGRAA

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ (Κατόπι δωρεάς σας, ενημερώστε μας, να σας στείλουμε απόδειξη)

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΑΓΑΠΗΣ & ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
Βοήθεια σε κοινωνικά αποκλεισμένα άτομα & ομάδες με προβλήματα εξάρτησης.

Γνωρίζουμε ότι οι ανάγκες που υπηρετούμε είναι δύσκολες να καλυφθούν όλες. Ενώνοντας όμως τις μικρές μας προσπάθειες και δυνάμεις με την αγάπη μας για τον πλησίον μας, σίγουρα μπορούμε να καλυτερέσουμε τη ζωή των ανθρώπων και να ελαφρύνουμε το φορτίο τους.

Έκτακτες δράσεις – Γεύματα – Πλυντήρια – Ντους
Χώρος δράσης: Ευριπίδου 14, 7 & 8ος όροφος (λόγω της πανδημίας δραστηριοποιούμαστε εκτός χώρου δράσης)

Γεύματα κάθε Τρίτη και Πέμπτη
Πλυντήρια ρούχων & ντους από τις 09.00-12.30.
Κινητό: 69772-02398. Σταθερό & fax: 210-5012608,
email: kvitalakis@yahoo.gr

Ιστοσελίδα: www.katafigio-agapis.gr
Facebook: Καταφύγιο Αγάπης και Συμπαράστασης

Πολιτιστικός κάματος

Ο πολιτισμός μας είναι κουρασμένος. Με αυτήν τη φράση μπορούμε, νομίζω, να αποδώσουμε την εντύπωση την οποία αποκομίζει ο μέσος σημερινός άνθρωπος που παρακολουθεί, σε τούτη ή εκείνη την έκφανση, την πορεία του πολιτισμού μας. Με αυτήν μπορούμε και να συνοψίσουμε όσα είπαμε στο προηγούμενο άρθρο, ώστε να μας είναι δυνατό να συνεχίσουμε από το σημείο στο οποίο η κλεψύδρα μας είχε κόψει τότε τον λόγο. Η σύγχρονη αποδυνάμωση των αξιών του πολιτισμού έδωσε δικαίωση στα «α ρίοι» απαισιόδοξα σχήματα τα οποία είδαμε, διότι η αποδυνάμωση, το «ξέφτισμα» αυτό των αξιών οδηγεί, «ει και επί άλλη αιπολογία», στο ίδιο συμπέρασμα: Ο πολιτισμός στις ημέρες μας φαίνεται ως κάτι το «παλαιούμενο και γηράσκον και εγγύς αφανισμού».

Και αυτή η κόπωση του πολιτισμού στις μέρες μας, αυτός ο κάματος, είναι κάτι το οποίο δεν χρειάζεται φιλοσοφική σύλληψη για να γίνει αντιληπτό. Θεω δε θες, η πραγματικότητα σε κάνει να την αισθανθείς. Με απειρία εκδηλώσεων. Τρεις μόνο από τις εκδηλώσεις αυτές θα αναφέρουμε εδώ.

Έλλειψη ενθουσιασμού...

Προσέξате, πρώτον, ότι στις μέρες μας λείπει από τον άνθρωπο ο ενθουσιασμός. Όσοι από τους αναγνώστες μας είναι νέοι ίσως δεν είναι σε θέση να νιώσουν το φαινόμενο αυτό ως χαρακτηριστικό των ημερών μας. Τους λείπει η δυνατότητα της σύγκρισης. Οι κάπως παλαιότεροι, όμως, και οι εξ αφηγήσεως ή εκ μελέτης γνωρίζοντες τι ενθουσιασμός υπέρ ιδεών, οιωνδήποτε ιδεών, γέμιζε σε χρόνους περασμένους – όχι και τόσο περασμένους! – θα το αντιλαμβάνονται! Και θα νοσταλγούν την εποχή των ενθουσιασμών. Ακόμα και των ενθουσιασμών για θέματα που ίσως δεν τον άγγιζαν. Ακόμα και την υστερία θα νοσταλγούν. Την υστερία για την «ελιά» ή το «κορδόνι», για την «καθαρεύουσα» ή τη «μαλλιάρη». Καλύτερη εκείνη η υστερία από την ομαδική παράκρουση που καταλαμβάνει όχι μόνο παιδιά και παλιμπαιδες αλλά και σοβαρούς κυρίους, τα πρώτα φέρνοντας στην κοινωνία και κυρίες του «χάι λάιφ», όταν οποιαδήποτε «σταρ» κάνει την επιδεικτική εμφάνισή της!

... και αδιαφορία για την ελευθερία

Απόρροια της έλλειψης αυτής του ενθουσιασμού είναι και η αδιαφορία για την προάσπιση και ημών των ιδίων από τους κινδύνους που συνεπάγεται αυτός ο κάματος του πολιτισμού μας. Στο φύλλο του περασμένου Φεβρουαρίου παρουσιάσαμε τη χειρότερη εκδήλωση αυτής της αδιαφορίας: την αδιαφορία μας για την ελευθερία. Και πριν απ' όλα, για την ελευθερία της συνειδήσεώς μας. Εν τω μεταξύ, όπως και σε περασμένους αιώνες, οι κήρυκες της δέσμευσης της συνειδήσεως επαναλαμβάνουν τα ίδια από καιρό συνθήματα ως δικαιολογία, ως επιχρύσωμα, για το αλυ-

σόδεμα των ψυχών, προκειμένου ιδίως να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα, τα πρωταρχικά για την ανθρώπινη υπόσταση προβλήματα. Το ακούσαμε πάλι, με αφορμή τον τελευταίο προεκλογικό αγώνα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. «Ελευθερία για την αλήθεια», λένε, «όχι για την πλάνη». Που ερμηνεύεται, το τι είναι αλήθεια και τι πλάνη θα το κρίνει όχι η συνείδηση αλλά η αλυσίδα!

Σαπίλα στην κοινωνία

Δεύτερη εκδήλωση του κάματος αυτού είναι η σαπίλα, η σαπίλα που γίνεται ανεκτή, που κάθεται με χουζούρι στην κοινωνία μας ως κύριος στο σπίτι του.

Και αυτή η εκδήλωση, η σαπίλα, είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος. Και – ας μπορούμε κι εμείς τώρα, άκοντες αλλά κατ' αναπόδραστη ανάγκη, στα χωράφια αυτά – αυτή η σαπίλα είναι το υπ' αριθμόν ένα όπλο το οποίο προσφέρει στον κομμουνισμό το λεγόμενο αστικό καθεστώς. Βέβαια, και ο κομμουνισμός προσφέρει ισχυρότατο όπλο στους αντιπάλους του. Είναι το έγκλημα. Το ωμό, το απάιστο έγκλημα, με το οποίο συνδέεται η εμφάνιση του κομμουνισμού στον πολιτισμό μας. Τι αποδεικνύεται όμως; Ότι η σαπίλα του «αστού» βαραίνει περισσότερο από το έγκλημα του κομμουνιστή. Στο κάτω – κάτω, το έγκλημα έχει την ικανότητα να εμφανίζεται – ψευδολόγος εμφάνιση, αλλά εμφάνιση – ως κάτι που είναι τάχα αναπόφευκτο για την πραγματοποίηση ανώτερων σκοπών και ότι επομένως «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». (Όλοι το λένε αυτό, έστω κι αν το φορτώνουν στους Ιησούιτες). Η σαπίλα όμως; Πώς να προβάλλει αυτή ως... μέσο προς σκοπό; Θα πείτε: και στο κομμουνιστικό καθεστώς δεν υπάρχει σαπίλα; Πώς δεν υπάρχει! Και υπάρχει και παρά την τόση και τόσο φοβερή απόκρυψη, όλο και κάτι αντιλαμβάνομαστε. Όλο και κάτι αναθυμιάσεις ξεφεύγουν από τούτη ή κείνη τη σχισμή στο παραπέτασμα και μερικές δίκες πολλά σκεπάζουν. Ναι, αλλά στο αστικό καθεστώς η υπάρχουσα σαπίλα είναι εντελώς εμφανής. Και αυτό μεν ίσως, το εμφανές, είναι για έπαινο μάλλον παρά για ψόγο. Αλλά η προβολή της σαπίλας δεν γίνεται μόνο ως ταπεινή ομολογία. Γίνεται, όπως στην περίπτωση του κυνικού σύγχρονου πλόυτου, με θρασύτητα, η οποία σε εξοργίζει μέχρι που να σου θολώσει τον νου. Και αυτό πλέον πάει πολύ!

Τρόμος για την τεχνική πρόοδο

Ας αναφερθεί εντέλει και μια τρίτη έκφανση της κόπωσης, την οποία περνάει στις μέρες μας ο πολιτισμός. Είναι η αγωνία την οποία αισθάνεται ο άνθρωπος όταν αντικρίζει το παιδί του, την τεχνική πρόοδο, τη μηχανή, ο τρόμος του μπροστά στην ατομική ενέργεια. Και ο τρόμος καθ' εαυτόν είναι κακό σημάδι!

Δε χρειάζεται να πούμε τίποτα ως προς την αγωνία αυτή. Υπήρξε η αφετηρία της προσπάθειας του περιοδικού αυτού, γιατί είναι το επίκεντρο της νοοτροπίας των «παραλυμένων γονάτων». Ας την υπενθυμίσουμε μόνο. Ας κλείσουμε τη σειρά των παραδειγμάτων από τις άπειρες εκδηλώσεις υπό τις οποίες δείχνει τον κάματο ο κουρασμένος πολιτισμός μας. Όπου κι αν κοιτάξεις, θα δεις την υποτονία. Λες και εφαρμόζεται κι εδώ ο χρυσός του Μαντιέου προς τον Ιουλιανό

τον Παραβάτη: «απεσβέτο και λάλον ύδωρ!»

Σβήνει ο «δυτικός» πολιτισμός!

Με άλλα λόγια, ο πολιτισμός μας, ο περίφημος «ευρωπαϊκός», ο «δυτικός» πολιτισμός φεύγει πλέον, σβήνει. Πρέπει να το πάρουμε απόφαση! Όχι γιατί το λέει ο Sprengler, αλλά γιατί το λέει η πραγματικότητα. Το έβλεπες αυτό διαρκούντος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ο πόλεμος αυτός δεν ήταν μόνο ο «άσκοπος πόλεμος», όπως τον είχε χαρακτηρίσει ο Τσώρτσιλ. Ήταν και ο βάρβαρος πόλεμος, ή μάλλον – και χειρότερα – ο, αν επιτρέπεται τη λέξη, παλιμβάρβαρος πόλεμος. Έθνη εκτραφέντα από τον δυτικό πολιτισμό, ή και εκθρέμαντα αυτόν, διεξήγαν αυτόν τον πόλεμο με βαρβαρότητα, που πρέπει να γυρίσεις πίσω στο σκοτάδι πολύ περασμένων αιώνων για να τη συναντήσεις... αν θα τη συναντήσεις και τότε.

Δεν κυβερνά ο πολιτισμός!

Και να ήταν μόνο διαρκούντος του πολέμου! Αφής ο πόλεμος τελείωσε πια, από τότε φαίνεται πλέον ακόμα καθαρότερα πόσο ο πολιτισμός μας παραμερίζεται και από τη συμβίωση των ανθρώπων και από την ατομική μας ακόμα ζωή. Απλούστατα, ο πολιτισμός μας δεν κυβερνά πλέον. Και ένας πολιτισμός που παύει να κυβερνά παύει και να ζει!

Άγνωστο το μέλλον!

Βέβαια, δεν πέρασε, ή αν θέλετε δεν πέρασε ακόμα, στην κατάσταση της γυμνής βαρβαρότητας. Ακόμα κυβερνιόμαστε από κάτι που έχει σχέση με τον πολιτισμό. Αλλά αυτό είναι ο επίλογος. Ή μάλλον, είναι ένα «ερζάτς» που πλάθει η φαντασία μας. Πότε οδηγούμαστε από τον πολιτισμό όπως τον φανταζόμαστε ότι υπήρξε. Πότε από τον πολιτισμό όπως τον φανταζόμαστε ότι θα είναι στο μέλλον. Πάντως, όχι από τον πολιτισμό όπως είναι σήμερα. Διότι ο σημερινός πολιτισμός απλούστατα «υπήρξε». Fui! Βρισκόμαστε έτσι μεταξύ ενός πολιτισμού, ο οποίος έφυγε ή πάντως φεύγει, και αφετέρου ενός πολιτισμού, ο οποίος ίσως έρχεται ή, αν θέλετε, ασφαλώς έρχεται αλλά ο οποίος δεν ήρθε, δεν διαμορφώθηκε, δεν κυβερνά ακόμα και δεν έχουμε – και όταν ακόμα νομίζουμε ότι έχουμε – καμία, μα καμία, ιδέα ως προς το ποια θα είναι η δομή του. Μπορεί, όταν έρθει, να είναι άριστος. Προς το παρόν, μας είναι άγνωστος. Μας εμπνέει επομένως φόβο και αγωνία ακόμα.

Μεσοβασιλεία πολιτισμών

Βρισκόμαστε στη μεσοβασιλεία των πολιτισμών. Δεν υπήρξαν σκληρότεροι καιροί από τις μεσοβασιλείες, τα interregna. Και αυτό γινόταν στις μεσοβασιλείες των ανθρώπων. Φανταστείτε πόσο μάλλον ισχύει τούτο ως προς τις μεσοβασιλείες των πολιτισμών!

Δεν είμαστε προφήτες!

-Τι θα γίνει λοιπόν; Μα... εάν ο αναγνωστής περιμένει να δει εδώ προφητικές σκέψεις, ως προς το τι θα επακολουθήσει το ηλιοβασιλέμα του πολιτισμού μας, λυπούμαστε, αλλά θα τον απογοητεύσουμε. Δεν είναι όργανο

Στη Μεσοβασιλεία των Πολιτισμών

του Μαντείου των Δελφών η «Συζήτηση». Αλλά είναι βουλή της Πρόνοιας του Θεού ο θνητός, ενώ δεν γνωρίζει καλά – καλά τα όντα, ενώ αδυνατεί να φανταστεί καν τα εσόμνα, να έχει μέσα του, παρόλο τούτο, σαφώς καθοδηγούσα τη φωνή της συνείδησης ως προς τα δέοντα, ως προς το τι πρέπει να κάνουμε. Ως προς το χρέος μας.

Απαιτητικοί οι καιροί της σήμερα!..

Και το χρέος μας το υπαγορεύει ακριβώς η σκληρότητα των καιρών στη μεσοβασιλεία τούτη. Είναι απαιτητικοί οι καιροί αυτοί! Πολύ απαιτητικοί. Πάει η ξενοιασιά της «όμορφης εποχής», της «belle époque»! Τώρα οι καιροί ζητούν πολλά. Όχι από λίγους, τους ήρωες. Από όλους. Ό,τι σε άλλους χρόνους χρειαζόταν για να είσαι ήρωας χρειάζεται τώρα απλώς για να επιζήσεις. Ενωώ, φυσικά, να επιζήσεις όχι απλώς ως δίπλοδο ζώο ή... τροχοφόρο, αλλά ως όντως άνθρωπος.

Αναγκαία η Άνοδος

Και για να επιζήσεις, πρέπει να ανέβεις. Ή μάλλον, να ανεβαίνεις ψηλά. Όλο και ψηλότερα. Ο κάμπος ολοένα γίνεται και περιοχή της νέκρας – το είδαμε αυτό και στο προηγούμενο άρθρο. Η ζωή βρίσκεται ψηλά. Πρέπει να ανεβείς, να ανεβαίνεις. Αυτό είναι το μήνυμα, το πρόσταγμα, που σου στέλνει η μεσοβασιλεία των πολιτισμών! Μην κουράζεσαι, σου λέει, με προβλέψεις και μαντείες, που θα διαψευστούν εξ άπαντος, διότι, απλούστατα, εκείνο που κυοφορείται σήμερα ξεπερνά κάθε φαντασία. Ένα έχει υπόψη σου: Έμεινες στον κάμπο; Ό,τι και να φέρει αυτή η μεσοβασιλεία, θα σε τσακίσει. Ανέβηκες ψηλά; Ό,τι και να γίνει, θα το δαμάσεις!

Πίστη, η πηγή της Άνοδου

Ναι, αλλά το ανέβασμα αυτό, που είναι το πρόσταγμα της μεσοβασιλείας των πολιτισμών και το νόημα της παρούσας επισκόπησης, το ανέβασμα αυτό θέλει δύναμη! Αυτόχρονα υπέρ άνθρωπον δύναμη! Ζητάμε από τον άνθρωπο το υπέρ τον άνθρωπο. Άρα, του ζητάμε να εφοδιαστεί με δύναμη αυτόχρονα υπεράνθρωπη. Και τη δύναμη που χρειάζεται ένα τέτοιο ανέβασμα, τη δύναμη αυτή... δεν θα τη δώσει ούτε ο ηλεκτρισμός ούτε η ατομική ενέργεια. Πίστη λέγεται η πηγή, από όπου τέτοια δύναμη εκπορεύεται. Η πίστη, η οποία θα κάνει τη συνείδηση κυβερνήτρια και την εκπλήρωση του χρέους μας αποστομωτική απάντηση σε ό,τι «τέξεται η επιούσα».

Ανέβασμα, η μόνη λύση

Η πίστη αυτή θα δώσει μέσα μας νόημα στο πνευματικό ανέβασμα. Χωρίς τη δύναμη αυτή... μα ως υπενθυμίσουμε πάλι την επιγραφή την οποία ο Δάντης θέτει στην είσοδο της κόλασης: «Αφήστε κάθε ελπίδα!» Με τη δύναμη όμως αυτή και με το πνευματικό αυτό ανέβασμα, οπδήποτε κι αν είναι αυτό που έρχεται ως διαδοχή του πολιτισμού που φεύγει...ας μην έχει ο αναγνώστης την παραμικρή αμφιβολία: άλλη θα είναι η συνέπεια αν αυτό το οπδήποτε, της καταστρο-

φής ή πλημμύρας έστω, συναντήσει όλο κάμπο και άλλο αν συναντήσει κοινωνίες, και ούτε καν κοινωνίες, νησίδες έστω απομονωμένες, που στέκουν ψηλότερα από εκεί που μπορεί να φτάσει η λάβα της καταστροφής, αν συναντήσει το «άνω σχώμεντας καρδιάς» ως πραγματικότητα, έστω κι αν προβάλλεται σε μεμονωμένες εξαιρέσεις, αλλά να προβάλλεται όντως, όντως απτή πραγματικότητα.

Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος!

Και αν ο αναγνώστης επιμένει κατ' αμείλικτο τρόπο – όπως χρειάζεται, άλλωστε, σε τέτοιες περιπτώσεις – να μας υπομνήσει και τη δυνατότητα στην οποία, φευ, όντως κατανήσαμε, τη δυνατότητα να εξαφανιστεί δια παντός, σε μια νέα σύγκρουση, η ζωή του ανθρώπου επί της γης ή να υποστεί το είδος τέτοια δηλητηρίαση από την ατομική ενέργεια και αλλοίωση των διανοητικών του δυνάμεων, διανοητική αναπηρία, ώστε ο άνθρωπος να πάψει να είναι σκεπτόμενον. Αν λοιπόν ο αναγνώστης έχει τη σκληρότητα να επιμένει να του απαντήσουμε αν το πνευματικό ανέβασμα περί του οποίου πρόκειται, μπορεί και σε τέτοια περίπτωση να έχει αξία, η απάντηση είναι: αδιάστατα ναι! Όχι μόνο γιατί το «ναι» αυτό το λέει η αιωνιότητα του Ουρανού, του οποίου το υπερπέραν καμία πυρηνική έκρηξη δεν μπορεί να ταράξει. Αλλά και γι' άλλον, όλως γήινο, λόγο: στο τέλος – τέλος, αφού εκεί κατανήσαμε, να θέτουμε ερωτήσεις σε έσχατη απόγνωση και να αντιμετωπίζουμε υποθέσεις πρωτοφανούς στην Ιστορία απελπισίας, ε λοιπόν, κι αν αποστρέφοντας προς στιγμή τα βλέμματα από τον Ουρανό δούμε μόνο τον υποθετικό αυτόν μαύρο Χάρο να εξαφανίζει τα πάντα, ε, κι έτσι αν το πάρετε – και δεν υπάρχει κανείς λόγος να το πάρετε έτσι – και αν η γενιά μας πρόκειται να είμαστε «οι τελευταίοι των Μοικανών», ε, ας είμαστε τουλάχιστον οι υψηλά ιστάμενοι!

Το μήνυμα είναι πραγματικά λύση;

Αλλά ας αφήσουμε τώρα τις παρεκβάσεις και τις εφιαλτικές απαντήσεις σε φανταστικές και έξαλλες ερωτήσεις και ας επιστρέψουμε στον δρόμο μας.

Και στον δρόμο μας μάς περιμένει ένα ερώτημα: Το μήνυμα άραγε, το οποίο, όπως είδαμε, εκπέμπει η μεσοβασιλεία των πολιτισμών, το πρόσταγμα που μας δίνει για το ψυχικό μας ανέβασμα, είναι όντως ο ασφαλής δείκτης της διεξόδου; Αποτελεί άραγε, στην πραγματικότητα και όχι ως ρομαντικό φληνάφημα ή ως υποκριτικό υπνωτικό όπιο, αποτελεί άραγε λύση αυτή η παρακείμενη προς την ανοδική πορεία;

Απάντηση, η πίστη

Ερώτημα επί του οποίου τον λόγο έχει και πάλι η πίστη. Και φρονούμε ότι το μέλλον μας δεν εξαρτάται από τους πυραύλους, αλλά από την απάντηση την οποία θα δώσουμε στο ερώτημα αυτό. Εάν δεν πιστεύουμε στα «μοιραία», στο μοιραίο του Spengler και σε οποιοδήποτε μοιραίο, τότε θα πιστέψουμε κατ' ανάγκη ότι, ό,τι και να γίνει, πάντοτε μένει κάτι στον άνθρωπο να κάνει. Και αυτό το «κάτι» ξεκινάει από το ανέβασμα. Ένα βήμα μας προς υψηλότερα επίπεδα έχει ασύγκριτα μεγαλύτερη αξία

από ατέρμονες εικασίες επί του μέλλοντος, εικασίες περί των οποίων είναι εκ των προτέρων μαθηματικά βέβαιο ότι ουδεμία τούτων θα δικαιώσει η πραγματικότητα που έρχεται, απλούστατα ασύλληπτη από τη φαντασία της γενιάς μας.

Δεν είναι χίμαιρα η άνοδος!

Εάν δε τυχόν αντιπάξει κανείς σε αυτά ότι το σύνθημα της ανόδου ως αντιμετώπισης του απελπιστικά άγνωστου μέλλοντος, ότι το σύνθημα αυτό είναι χίμαιρα, θα του αποπηχίσουμε ότι, αντιθέτως, χίμαιρα είναι να νομίζουμε ότι υπάρχει οποιαδήποτε άλλη διέξοδος εκτός από το ανέβασμα αυτό, το οποίο πραγματοποιούμε, αν δεν αποδεικνύει τίποτε άλλο, αποδεικνύει τουλάχιστον τούτο: ότι και όμως... «και ιδού ζώμεν!» Δεν ανεβαίνουν οι νεκροί!

Στον αγώνα για ένα καλύτερο μέλλον

Και τώρα, πίσω στον αγώνα, στον οποίο και το περιοδικό τούτο φιλοσιμείται να συμβάλλει με όση δύναμη έχει. Όσοι στον αγώνα αυτόν αγωνιζόμαστε, οπωσδήποτε και από οποιαδήποτε έπαλξη, χωρούμε έχοντας οδηγό, δικήν πολικού αστέρα, τις μεγάλες αξίες οι οποίες συνδέουν τον άνθρωπο με την αιωνιότητα. Το πρόσταγμα της αιωνιότητας δεν μας απαγορεύει, αντίθετα μας επιβάλλει να αναγνωρίσουμε χωρίς δισταγμούς και περιστροφές και καλλυντικά ότι, αυτή τη στιγμή, εκείνο το οποίο η σημερινή πραγματικότητα μας προσφέρει ως βάθρο είναι το κενό, το χάσμα, ο φόβος, η αγωνία. Ούτε είμαστε αισιόδοξοι, αν όντως είμαστε πιστοί. Ας μας επιτραπεί να επαναλάβουμε ό,τι παρατηρήσαμε και άλλοτε. Ο αισιόδοξος αρνείται να δει τα μαύρα σύννεφα που κατακαλύπτουν τον ουρανό. Ο πιστός βλέπει τα σύννεφα. Και όχι μόνο τα βλέπει, αλλά και τα δείχνει. Αλλά δια της πίστης βλέπει ακόμα πάνω από τα σύννεφα τον Ήλιο, ο οποίος πάντοτε λάμπει, και στην καταθλιπτικότερη βαρυσυννεφία ακόμη. Και τότε μόνο έχει νόημα να συνεχίσουμε τον αγώνα μας, εάν καλλιεργήσουμε στον εαυτό μας την πίστη ότι οφείλουμε, μη πποούμενοι από μοιρολατρικά σχήματα και απαισιόδοξες προγνώσεις, μη ταρασσόμενοι ακόμα ούτε από την άγνοια περί το εσόμενο αλλά και αυτό το νυν ον, να αποδουθούμε με όλες μας τις δυνάμεις, με όλη μας την υπόσταση, στην ανοδική πορεία. Αυτή η πορεία θα μας δώσει όχι μόνο την ικανοποίηση ότι επιτελούμε το χρέος μας, αλλά και τη δύναμη ώστε, χωρίς μάταιες προσπάθειες «φυγής» από τις απογοητεύσεις του παρόντος, να κάνουμε ακριβώς τις απογοητεύσεις αυτές οικοδομικό υλικό για τη δημιουργία του μέλλοντος!

βιβλίο σε δράση!

A. N. ΤΣΙΠΙΝΤΑΝΗΣ

Αδριανού 3, 154 51 Νέο Ψυχικό
Τ. 210 646 3888 F. 210 646 3263
hellenicbookclub@gmail.com – www.elbi.gr

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επί Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

Ανακοίνωση

Επανακυκλοφορεί σε έντυπη μορφή η εφημερίδα μας "Επί Κοινωνία εν Τύπω". Θα διανέμονται στα Τμήματα του Νοσοκομείου μας και θα ταχυδρομείται στα Μέλη μας, αλλά θα εκδίδεται ανά τρίμηνο. Θα κυκλοφορεί επίσης και ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάζετε μέσα από το site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο **Newsletter** (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και τις ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε **μέλος του Συλλόγου** μας, μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή διά ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου μας κάθε Δευτέρα και Πέμπτη, 11:00 - 15:00, στο τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπόμενων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Ανακοίνωση

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που ακόμα ισχύουν εν μέρει δεν μπορούν να διοργανωθούν στο εύρος τους όλες οι εκδηλώσεις μας που μέχρι τώρα κρατούσαν σε καλή κατάσταση τα οικονομικά του Συλλόγου μας και μπορούσαμε άνετα να καλύπτουμε ανάγκες περιθαλπόμενων του Νοσοκομείου μας.

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας και το **μοναδικό μέχρι πρότινος, αυτό το χρονικό διάστημα, είναι η ετήσια συνδρομή (των 15 ευρώ) των μελών μας.**

Ο Σύλλογός μας αριθμεί σήμερα 232 ενεργά μέλη. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 2.000 περιθαλπόμενοι και έχουν δαπανηθεί για αυτόν τον σκοπό περισσότερα από 200.000 ευρώ από την έναρξη της δράσης μας ως σήμερα!

Σας παρακαλούμε για την έγκαιρη καταβολή της συνδρομής σας, για την εξασφάλιση της σταθερότητας της παροχής οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που πέρα από τα προβλήματα της υγείας τους αντιμετωπίζουν σοβαρή οικονομική δυσχέρεια.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας, Δευτέρα και Πέμπτη, 11:00 - 15:00, για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε
Τηλ. 2107763638